

Sygn. akt I C 540/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi P. w W. I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Julita Wyrębiak - Romero

Protokolant: Paulina Sokołowska

po rozpoznaniu w dniu 12 października 2016 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółka Akcyjna w (...) Spółka Akcyjna w S.

przeciwko M. Szpitalowi (...) w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego M. Szpitala (...) w W. na rzecz powoda (...) Spółka Akcyjna w S. kwotę 13.382,37 zł (trzyście tysięcy trzysta osiemdziesiąt dwa złote trzydzieści siedem groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 25 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie co do powództwa wywiezionego przez powoda (...) Spółka Akcyjna w W. postępowanie umarza;

III. oddala powództwo powoda (...) Spółka Akcyjna w W. w całości;

IV. zasądza od pozwanego M. Szpitala (...) na rzecz powoda (...) Spółka Akcyjna w S. kwotę 2.417 zł (dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2.400 zł (dwa tysiące czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 540/15

UZASADNIENIE

W dniu 22 października 2014 roku (data prezentaty) powód (...) SA w Ł. wniósł do Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzew w Łodzi powództwo przeciwko M. Szpitalowi (...) w W. domagając się zasądzenia kwoty 67.556,06 złotych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 20 października 2014 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu (pозew k. 2- 385).

W dniu 01 grudnia 2014 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzew w Łodzi wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym uwzględniając roszczenie powoda w całości (nakaz zapłaty k. 394).

Pismem z dnia 18 grudnia 2014 roku pozwany wywiódł sprzeciw przeciwko wydanemu nakazowi zapłaty wnosząc merytorycznie o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu. Podniósł zarzut nieważności umowy poręczenia zawartej przez powódkę (sprzeciw k. 398 – 418).

Postanowieniem z dnia 16 stycznia 2015 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi przekazał niniejszą sprawę do rozpoznania tutejszemu Sądowi zgodnie właściwością miejscową uwzględniając podniesiony w sprzeciwie zarzut niewłaściwości Sądu (postanowienie k. 421 - 422).

W odpowiedzi na sprzeciw z dnia 16 kwietnia 2015 roku powód podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko (k. 429-472).

Pismem z dnia 21 maja 2015 roku powód wniósł o zawiadomienie o toczący się procesie (...) SA w S. (k. 478 - 479).

Postanowieniem z dnia 09 czerwca 2015 roku zawiadomiono (...) SA w S. o toczącym się postępowaniu (postanowienie k. 486).

Pismem z dnia 25 czerwca 2015 roku zawiadomiony (...) SA w S. wstąpił do sprawy w charakterze powoda domagając się zasądzenia kwoty 67.556,06 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu oraz kosztów procesu (pismo procesowe k. 494 – 506).

Pismem z dnia 01 września 2015 roku (...) SA w S. ograniczył powództwo domagając się zasądzenia kwoty 13.382,37 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 25 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu (pismo procesowe k. 513-516).

Do momentu zamknięcia rozprawy stanowiska stron nie uległy zmianie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 czerwca 2012 roku (...) SA w S. oraz (...) SA w Ł. zawarli umowę o współpracy w zakresie zarządzania płynnością (umowa k. 30-34). W wyniku zawartej umowy powodowa spółka poręczyła istniejące i niewymagalne zobowiązania Zakładów określonych w załączniku do umowy oraz przyszłe zobowiązania tych podmiotów. Jednym z Zakładów wymienionych w załączniku do zawartej umowy był pozwany M. Szpital (...) w W.. Strony ustaliły, że w zakresie spłaconego zobowiązania strona powodowa staje się wierzycielem zakładu z prawem do naliczania odsetek za opóźnienie.

Pierwotnie pozwany nie uregulował swoich zobowiązań wynikających z faktur o numerach (...) na łączną kwotę 19.262,50 złotych, faktur o nr (...) na kwotę 11.656,87 złotych, faktury (...) na kwotę 185,76 złotych, faktur (...) na kwotę 8.946,72 złotych, faktur (...) na kwotę 9.964,08 złotych, faktur (...) na kwotę 4.603,99 złotych, faktur (...) na kwotę 6.086,77 złotych. Należności te uregulował powód na rzecz (...) SA w S. w 2014 roku wzywając jednocześnie pismem z dnia 30 kwietnia 2014 roku pozwanego do zapłaty należności dochodzonej powództwem tj. kwoty 60.706,69 złotych tytułem należności głównej oraz kwoty 6.849,37 złotych tytułem odsetek ustawowych według wyliczenia na dzień 19 października 2014 roku.

(...) SA w S. nie otrzymało zapłaty za faktury nr (...).

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dokumenty przedstawione przez strony w toku procesu. Ich wiarygodność nie budziła wątpliwości, a ponadto strona pozwana nie kwestionowała ich. W tym stanie rzeczy Sąd uznał je za wiarygodne i na ich podstawie dokonał ustalenia stanu faktycznego.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo wywiedzione przez (...) SA okazało się całkowicie niezasadne i jako takie zostało oddalone, zaś powództwo (...) SA w S. co do kwoty dochodzonej w zmodyfikowanej części okazało się zasadne i jako takie należało je uwzględnić. W pozostałym zakresie postępowanie należało umorzyć albowiem zostało ono ograniczone. Jednocześnie wskazać należy, że przedmiotowy spór ma przede wszystkim podłoże prawne, nie wynika zaś ze sporu co do stanu faktycznego.

Zgodnie z brzmieniem art. 54 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 roku o działalności leczniczej czynność prawna mająca na celu zmianę wierzyciela samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej może nastąpić po wyrażeniu zgody przez podmiot tworzący. Podmiot tworzący wydaje zgodę albo odmawia jej wydania biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia ciągłości udzielania świadczeń zdrowotnych oraz w oparciu o analizę sytuacji finansowej i wynik finansowy samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej za rok poprzedni. Zgodę wydaje się po zasięgnięciu opinii kierownika samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej. Czynność prawna dokonana z naruszeniem tych przepisów jest nieważna.

W ocenie Sądu umowy z których powód (...) SA wywodzi swe roszczenie należą do kategorii umów zmierzających do zmiany wierzyciela. Tutejszy Sąd w pełni podziela i przyjmuje jako własne stanowisko wyrażone w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 06 czerwca 2015 roku w sprawie V CSK 111/14 wskazujące, że celem wprowadzenia przytoczonej wyżej regulacji było eliminowanie sytuacji w których w wyniku określonej czynności prawnej pojawi się nowy wierzyciel szpitala dochodzący należności wynikającej z pierwotnie zawartej umowy. Wskazać należy w tym miejscu, że ratio legis przytoczonej wyżej regulacji to zapobieżenie narastania zadłużenia poszczególnych szpitali, do czego może doprowadzić komercyjny obrót wierzytelnościami.

W ocenie Sądu umowa zawarta pomiędzy (...) SA w (...) SA w S. jest umową dążącą do zmiany po stronie wierzyciela w zakresie interesów podmiotu trzeciego jakim jest pozwany M. Szpital (...) w W.. Zdaniem Sądu zawarta umowa została zawarta w interesie ekonomicznym poręczyciela tj. (...) SA, co wynika wprost z zawartej umowy. Analiza przedstawionej umowy prowadzi do jednoznacznej oceny, iż jej celem było wstąpienie przez (...) SA w prawa uprzedniego wierzyciela tj. (...) SA. Wskazać należy, że zobowiązanie zawarte przez (...) SA odpowiada w swej istocie umowie poręczenia stosowanie do uregulowania zawartego w art. 876 §1 kc. Zgodnie z brzmieniem tego przepisu poręczyciel zobowiązuje się względem wierzyciela wykonać zobowiązanie na wypadek, gdyby dłużnik zobowiązania nie wykonał. (...) SA wykonał zobowiązanie za pozwanego M. Szpital (...) w W. względem (...) SA w S. czym spełnił przesłanki do przelewu wierzytelności określone w art. 518 §1 pkt.1 kc, a tym samym osiągnął skutek przewidziany w art. 54 ust. 5 ustawy o działalności leczniczej tj. doprowadziło zmiany wierzyciela. W świetle materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie nie budzi jednocześnie wątpliwości okoliczność, że powodowa spółka nie uzyskała do dokonania tej czynności zgody podmiotu tworzącego, a zatem zawartą umowę, jako taką, która była zawarta i realizowana już po dniu wejścia w życie ustawy o działalności leczniczej, uznać należało za nieważną. Tym samym stwierdzić należało, że (...) SA w Ł. nie posiada legitymacji czynnej by wystąpić z przedmiotowym powództwem. W tym stanie rzeczy powództwo wywiedzione przez (...) SA należało w całości oddalić.

Odnosząc się do powództwa wywiedzonego przez (...) SA w S. to stwierdzić należy, że jest ono zasadne co do kwoty 13.382,37 złotych. Kwota ta stanowi równowartość niezapłaconych na rzecz tego podmiotu przez pozwanego faktur oraz odsetek ustawowych naliczonych za opóźnienie. Wskazać tym miejscu należy, że sam pozwany na żadnym etapie postępowania nie zakwestionował ani swej odpowiedzialności co do tego roszczenia ani też jego wysokości. Stosownie do brzmienia art. 6 kc to na stronie pozwanej spoczywał obowiązek wykazania, że wierzytelność ta nie jest należna, a czego strona pozwana zaniechała. Tym samym w zakresie niniejszej kwoty powództwo należało uwzględnić.

Z uwagi na to, że powód (...) SA w S. ograniczył swoje powództwo, a zatem de facto cofnął je w pozostałym zakresie, a cofnięcie to nie było sprzeczne z prawem, ani z zasadami współżycia społecznego, wydanie wyroku w pozostałym zakresie stało się zbędne, a zatem na podstawie art. 355 kpc w pozostałej części umorzono postępowanie.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 §1 i 3 kpc zasądzając od pozwanego na rzecz (...) SA zwrot kosztów zastępstwa procesowego, którego wysokość została ustalona na podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w tym zakresie w brzmieniu przed nowelizacją, która weszła w życie w dniu 01 stycznia 2016 roku, albowiem niniejsza sprawa została wniesiona przed dniem wejścia w życie przywołanej wyżej nowelizacji.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie przytoczonych wyżej przepisów, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.